

РЕШЕНИЕ

№ 458

гр. Плевен, 04.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, V НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: В. Д. Николаев

при участието на секретаря ВАЛЯ Х. СТОЯНОВА
като разгледа докладваното от В. Д. Николаев Административно наказателно дело № 20234430201668 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

С наказателно постановление №23-1772-000531/29.05.2023г., издадено от началник на сектор в ОД на МВР, РУ 01 Плевен на М. С. И., ЕГН ***** е наложено административно наказание глоба в размер на 2000/две/ хиляди лева на основание чл.178, ал.1, т.8 от ЗДвП, за това, че на 01.05.2023г. в 14:00 часа в гр. *** като *** на строителен обект, изпълняван от фирма ***, извършва дейност в обхвата на пътя, несвързана с предназначението му, без да е съгласувано с органите на МВР и администрацията стопанисваща пътя.(Разположен специален автомобил *** с регистрационен номер *** в средата на платното за движение, по начин възпрепятстващ преминаването на други МПС, излива бетон за основи на жилищна сграда с разрешение за строеж УПИ XVII), с което виновно е нарушил чл.9, ал.3 от ЗАНН.

Недоволен от така издаденото постановление е останал жалбоподателят М. С. И., който го обжалва и моли съда да го отмени изцяло като незаконосъобразно. Твърди, че АУАН и наказателното постановление са издадени при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила по чл.42, ал.1, т.4 и 5 и чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН. Сочи се, че в случая правната

квалификация на нарушението по чл.9, ал.3 от ЗДВП не кореспондира със санкционната разпоредба на чл.178, ал.1, т.8 от ЗАНН. Излагат се съображения, че това са две отделни нарушения, които не са свързани помежду си. Първият случай/ чл.9, ал.3 от ЗДВП/ се отнася до действия, изразяващи се в поставяне на предмети на пътя, които пречат на използването му по предназначение. А във втория случай се касае за действия по организиране на движението, което може да бъде извършено единствено чрез поставяне на пътни знаци, пътни светофари и маркировка.

Счита, че описването едновременно и на двете нарушения ограничава правото му на защита, тъй като не става ясно за какво точно административно нарушение административнонаказващият орган е искал да го санкционира - за поставяне на предмети на пътя, ограничаващи ползването му по предназначение, или създаване на организация за движение без съгласяването със съответните органи. Претендира разноски.

Ответникът в съдебното производство не се представлява в с.з.. В съпроводително писмо, с което е изпратил административно наказателната преписка в съда, е изразил становище, че жалбата следва да остане без последствие, а наложеното наказание следва да се потвърди.

Съобразявайки събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, поради което е процесуално допустима.

От събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът намира за установено следното:

Акт за установяване на административно нарушение Серия GA №975302 от 01.05.2023 година е съставен от В. К. Л. на длъжност *** при ОД МВР Плевен, 01 Плевен против М. С. И., ЕГН ***** на длъжност *** на строителен обект, затова, че на 01.05.2023г. в 14:00 часа в гр. *** като *** на строителен обект, изпълняван от фирма ***, извършва дейност в обхвата на пътя, несвързана с предназначението му, без да е съгласувано с органите на МВР и администрацията стопанисваща пътя.(Разположен специален автомобил *** с регистрационен номер *** в средата на платното

за движение, по начин възпрепятстващ преминаването на други МПС, излива бетон за основи на жилищна сграда с разрешение за строеж УПИ XVII), с което е нарушил чл.9, ал.3 от ЗДвП.

Жалбоподателят е подписал акта без възражения.

Въз основа на съставения акт, административнонаказващият орган издал обжалваното наказателно постановление като е възприел изцяло констатациите съдържащи се в АУАН. На основание чл.178, ал. 1 т. 8 от ЗДвП на М. С. И. е наложено административно наказание глоба в размер на 2000,00 лв.

От показанията на актосъставителя В. К. Л. - се установява, че на датата на процесното събитие бил на работа съвместно с колегата си В. Г.. Получили сигнал за бетоновоз, който затруднява движението по улицата посочена в акта. Твърди, че при пристигане на място установили, че се извършват ремонтни дейности в обхвата на пътя, без разрешително от общината и сектор „Пътна полиция“. След като намерили отговорника на строителния обект му съставили АУАН. От показанията на свидетелят В. П. Г. се установява, че заедно със св. Л. били изпратени на ул. ***, където имало товарен автомобил, който пречи на движението. Установили автомобила и техническия ръководител на строителния обект. Съставили му акт, за това, че пречи на МПС да преминават през пътното платно и няма разрешение от общината и МВР.

От показанията на свидетеля на свидетеля А. И. А. се установява, че работи като *** в клиника по ***. Св. А. посочва, че е била блокирана улица *** при което нямало достъп до пътните превозни средство, които семейството му използвало, тъй като два големи тежкотоварни автомобила затваряли пътното платно.Тъй като това се случвало многократно попитал дали имат разрешително и след като получил отрицателен отговор сигнализирал органите на реда.

-Съдът кредитира показанията на разпитаните по делото свидетели, тъй като същите са логични, последователни, взаимно допълващи и съответни на АУАН.

Така изложената фактическа обстановка се потвърждава от събраните по делото писмени и гласни доказателства

При така установеното от фактическа страна съдът намери от правна страна следното:

От показанията на разпитаните свидетели безспорно се установява, че ремонтните дейности са извършвани със специален автомобил бетон-помпата, който изливал бетон за основи на жилищна сграда. По този начин, с действията си по извършване на строителни дейности на пътното платно, автомобила е ограничил движението на останалите участници в движението.

В този смисъл безспорно е нарушил разпоредбата на чл. 9, ал. 3 от ЗДвП, която предвижда, че поставянето на предмети или извършването на дейност в обхвата на пътя, несвързани с предназначението му, може да става само след разрешение от собственика или администрацията, управляваща пътя.

В случая паркираната бетон –помпата на пътното платно съставлява "предмет", поставен в обхвата на пътя, несвързан с предназначението на пътя и е следвало водачът на бетон-помпата да има в себе си разрешение от собственика или администрацията, управляваща пътя, за да може законосъобразно да паркира на процесното място. Съдът приема за безспорно доказан по делото факта, че при извършената проверка жалбоподателят не е представил предварително издадено разрешение от компетентните органи – МВР и администрацията, стопанисваща пътя – община Плевен. Това се потвърждава по безспорен начин от показанията на свидетелите В. К. Л., В. П. Г. и А. И. А.. От своя страна жалбоподателят не ангажира доказателства, установяващи обратното, включително и продължителността на извършваните СМР, довели до затваряне на пътното платно и ограничаване на движението по него. Това не е сторил, с което е осъществил състава на вмененото му нарушение. За констатираното деяние обаче, е ангажирана отговорността на жалбоподателя въз основа на санкционната разпоредба на чл. 178, ал. 1, т. 8 от ЗДвП, който текст предвижда отговорност за лице, което " променя въведената организация на движение без съгласуване с органите на Министерството на вътрешните работи и администрацията, стопанисваща пътя". За да е налице съставомерно нарушение по този текст обаче, следва да има въведена организация на движение в процесния участък във връзка с извършване на СМР, и привлеченото лице да е извършило деяние, с което да промени тази създадена организация, каквото деяние не е установено по

делото И. да е извършил. Това е така, защото с разпоредбата на [чл. 9, ал. 3 от ЗДвП](#) е допуснат разрешителен режим за поставянето на предмети или извършването на дейност в обхвата на пътя, несвързани с предназначението му само след разрешение от собственика или администрацията, управляваща пътя. А административно-наказателната разпоредба на [чл. 178, ал. 1, т. 8 от ЗДвП](#) е с изпълнително деяние "променя" организацията на пътя, като не става въпрос за разрешение, визирано в [чл. 9, ал. 3 от ЗДвП](#), а за съгласуване, което означава, че поставянето на предмети или извършването на дейност в обхвата на пътя е дейност, различна от промяната организацията на пътя. Правната квалификация по [чл. 178, ал. 1, т. 8 от ЗДвП](#) не съответства на фактическата обстановка, описана в наказателното постановление- "паркиране на МПС в обхвата на пътното платно с цел строително-ремонтни дейности, което ограничава движението на останалите участници в движението, без да притежава надлежно разрешение от собственика или администрацията, управляваща пътя", предвид обстоятелството, че не е осъществено изпълнителното деяние "променя" организацията на пътя, както и при така направеното описание жалбоподателят е следвало да се снабди с надлежно разрешение, респ. да носи в себе си такова разрешение, а не да съгласува промяната на организацията на пътя.

Предвид изложеното съдът счита, че е допуснато нарушение на материалния закон, като фактическата обстановка не е правилно квалифицирана под съответната правна норма, поради което наказателното постановление следва да бъде отменено същото време не става ясно какво точно разрешение е следвало да представи отговорното лице за извършваните дейности, респективно какво е съответното за тези дейности разрешение-дали се касае за разрешение за извършване на самите строително-ремонтни дейности или за разрешение за поставяне на предмети или извършване на дейности на самото пътнo платно. Липсва описание на изискуемото в този смисъл разрешение, поради което описанието на нарушението се явява непълно.

Съгласно разпоредбата на [чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН](#) в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#).

Жалбоподателят е направил разноски за възнаграждение на адвокат в производството, като процесуалния му представител е поискал присъждането им. От приложения договор за правна защита и съдействие от 05.09.2023 г., се установява, че страните са договорили възнаграждение за защита и процесуално представителство по делото в размер 500 лв., като е отразено заплащането му в брой при подписване на договора. Поради това и с оглед изхода на делото е налице основание заплатеното от жалбоподателя възнаграждение на адвокат да му бъде възстановено от бюджета на органа, издал отмененото НП. Същото е в минималния размер от 500 лв., предвиден в разпоредбата на чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Предвид горното съдът и на основание чл.63, ал.2, т.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №23-1772-000531/29.05.2023г., издадено от началник на сектор в ОД на МВР, РУ 01 Плевен, с което на М. С. И., ЕГН ***** на основание чл.178, ал.1, т.8 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 2000/две/ хиляди лв. за извършено нарушение по чл.9, ал.3 от ЗДвП.

ОСЪЖДА ОД на МВР Плевен да заплати на М. С. И., ЕГН ***** от гр. Плевен, *** сумата от 500 (петстотин) лева, представляваща направени разноски за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Плевенски регионален административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____